

ва, като ъреше съ дванайси шифта волове; възложи на него кожуха си, расказа му Господнижтѣ воли; нареди го да бъде пророкъ, и му повелѣ да доиде саѣдъ него. И Еансей му рече: » Мислихъ та, шибени ме за малко време, да цѣлѣхъ отца си и майкѣ си, че тогѣзи ще дойдѣ саѣдъ тебе. » Тѣзи молѣхъ ни му възбрани Свѣтъ Иаѣ. Тогѣвъ Еансей шиде та цѣлѣхъ отца си и майкѣ си, закла волове-те, съ които той самъ-си ъреше, угости съсѣды-тѣ си и роднини-тѣ си, че шиде саѣдъ Свѣтаго Иаѣ. То тогѣвъ му стѣнѣ сабѣа и ученикъ и сѣ подирѣ му вярѣше, на каѣто той шхождаше.

Въ тѣи време Ихаавъ царь, свладѣвъ шкверна-та своя жена Иезавѣла, при пьрвы-тѣ си беззаконїа прилѣжи и дрѣго едно такѣзи беззаконїе: нѣкой Израѣлитанинъ, на име Навѣей имаше лѣзье близо при царскѣа Ихаавовъ харманъ въ Самарѣа. Ихаавъ му каза: » дай ми лѣзье-то си, да ми стѣне градина за зѣлѣ, защото ѣ близо до дома ми; а азъ ще ти дамъ дрѣго лѣзье по-добрѣ ш тѣи. Ако ли не ти ѣ угодно тѣи, то азъ ще ти дамъ сребро за твоѣ-то лѣзье ». На тѣи му шѣща Навѣей: » Да не ми даде Гдѣ Бгъ мой тѣи нѣщо — да